

KUSTBON

≡≡≡ Tidning för svenskarna i Estland ≡≡≡

Årg. II.

10 Februari 1919

№ 1.

Utgivare: **Hans Pöhl**. Ansvarig redaktör: **M. Westerblom**.
 ○○○○○○ Redaktionen adress: Reval, Riddaregatan 3. ○○○○○○

„Kustbon“.

„Vi äro svenskar vi också,
fastän vi äro få“.

Den svenska folksstammen här har isynnerhet nu, många intressen att iakttaga, och försvara. I kampen för tillvaron är sammanhållningen av största behov.

För att befrämja detta syftemål utkommer „Kustbon“. Den vill vara en budbärare för landsmännen härute, påminna oss om våra plikter, befrämja våra politiska och medborgerliga rättigheter, och enligt förmåga bidra till det allmänna bästa och våra enskilda behov.

„Kustbon“ öppnar sina spalter för alla som hava intresse för vår sak, och väntar bidrag från alla våra bygder.

Prenumerationen å „Kustbon“ verkställs hos redaktionen, Riddaregatan 3, Reval; i byggderna hos „Kustbons“ medarbetare, vänner och gynnare.

Sprid tidningen, samla prenumeranter, sälj lösnummer!

Redaktionen.

Estlands framtid?

Att kämpa och lida, att vänta och bida på bättre tider, har under långa tider varit det estniska folkets och våra svenska ö- och kustbors hårda lott. Nu har världskriget medfört stora förändringar i folkens liv och

öppnat nya vägar och möjligheter för nationernas framtida utveckling. Denna nydaningstid kräver ansträngning och mycket arbete av de små underkuvade folken för att ej försvinna i de stora folkhaven. De vackra tal om självbestämning, grundat på rättvisans och kärlekens grund, har än nu långtifrån ej kunnat realiseras av de makter, som för närvarande innehava ledningen.

I det fordna Ryssland kämpa ännu blödande många folk för sin tillvaro — sin rätt att existera. Estland är redan över två månader i hård kamp med de från Ryssland inträngande bolsjevikerna, och läget, som i början såg kritiskt ut, har nu, tack var en inre ansträngning och yttre hjälp, betydligt förbättrats, och nu kan man hoppas att fienden strax är utdriven ur landet.

Denna allvarliga tid kräver, att landets alla medborgare äro medvetna om sin plikt och bringa de offer som tiden kräver. Den svenska folksstammen här, som utgör en del av landets grundbefolkning, har, som naturligt är, samma skyldigheter, som våra estniska och tyska talande grannar, samt får även göra anspråk på samma rättigheter. — Vi hava ingen anledning att miströsta, men få icke heller glömma de tillfällen som givas eller skapas att vaka över våra nationella intressen. Ingen svensk får icke heller glömma att troget, efter bästa förmåga full-

2.1919/221

göra sin plikt mot riket, mot samhället och mot sina egna, som en ärlig svensk, som Estlands fria medborgare. — I Estlands historia och i folkets själ har det svenska namnet och mannamodet lämnat oförgätliga minnen efter sig.

Man minnes ännu med djup sympati och kärlek den „gamla goda svenska tiden“, då den blå-gula fanan svajade härute, en tid, som man i viss mening gärna ville hava igen, om ock i andra former än för 200 år sedan.

Estland s framtid och statsform är ännu ej avgjord av de maktägande storriken, och man väntar i dessa frågor fredskongressens beslut. Om statsmannen ser att tryggheten kring Östersjön bäst kan nås genom en sammanslutning av alla små stater på bägge sidan om densamma, så kan man även med full rätt säga, att Estlands kamp mot bolsjevismen är kulturens kamp mot barbarismen och detta ger det blödande landet full rätt att hoppas på förstaelse, sympati och hjälp från de bättre och lyckligare lottade nationerna i kulturvärlden.

1.

Estlands frihetskamp.

I slutet av november inföllo bolschewikerna från Ryssland i Estland och tvungo landets regering att med vapenmakt skydda sin frihet och tränga fienden tillbaka. I brist på organisation, ammunition m. m. kunde regerings-trupperna i början ej visa något kraftigare motstånd och fienden ryckte hastigt fram över Narva, Wesenberg, Dorpat och Taps och hotade under jultiden redan Reval. De fiendliga trupperna woro ännu omkring 25 werst från Reval när saken fick en hastig vändning och fienden tillbaka kastades på alla fronter. Den 17 januari nåddes gränsen i norr när Narva intogs och säkert är att även gränsen i söder är klar efter några dagar, ty våra tappra

härar ligga f. n. utanför staden Walk och Werro på gränsen till Lättland*).

En stor förtjänst i Estland frihetskamp ha de finländska frivilliga, som under major Ekströms befäl kämpa på norra fronten och öwerste Ralms trupper på den södrafronten. Vi få ej glömma att ett ganska stort antal av de finländska frivilliga äro svenskar från Finland och många även från Sverige. Befälhavare på norra fronten är general Tönnisson, på södra general Wetter och överbefälhavare generalmajor Laidoner.

Vi kunna här icke ingående skildra frihetskampen i detaljer, och tala om de grymmheter, som utförts av bolschewikerna i synnerhet i Dorpat och Wesenberg och om det mannamod och uppoffring, som regerings trupperna uppvisat, men få dock härnedan, meddela något närmare om Narvas erövring, engligt „Suomudstadsbladet“.

Narva.

Den 17 januari landsteg öwerste Ekström med 450 man finländska och 300 man estniska trupper wid trakten av Merreküll under skydd av en estnisk kryssare. Under synnerligen hårda strider stormades Ragina herresäte, warwid de rödas reträttväg till Narva avstafs. Och fångar togs.

Det 4 kompaniet, som består av svenska finländare, fortsatte den 18 jan. mot Narva; förtrupperna hade redan på aftenen nått Narvas förstäder. Den wid Ragina kvarlämnade humud styrkan angreps synnerligen häftigt av bolschewikerna, i vilkas len en mängd finländska röda kämpade. Fienden led synnerligen stora förluster. Minst 200 av bolschewikernas trupper stupade. De röda hade hela tiden sitt pansartåg till hjälp.

Den 19 jan. klockan 5,20 e. m. stormades staden. Initiativet till och utförandet av själwa stormningen war öwerste Ekströms.

*) Senare äro även dessa städer intagna.

Wid intagandet av staden deltog endast finländska trupper. Härvid togs en regementstab och en brigadstab samt en mängd fångar, varibland befunnos omkring 200 finländska rödgardister, en myckenhet krigsmaterial och 200 hästar. Erövringen av Narva kan betraktas som en enastående bragd, som länder överste Eckström och hans tappra trupper till största heder.

Staden Narva är helt och hållet utplundrad av de röda. Hela den bildade befolkningen har flytt eller bliwit mördad av bolschewikerna. Ett 50-tal personer har mördats per dag, däribland kvinnor och små barn. Bolschewikerna ha pålagt befolkningen stora lösepenningar och när dessa utebliwit har wederbörande genast mördats.

Bolschewikerna ha genomdrivit en fruktansvärd tvångsmobilisering. I de trakter, där man underlåtit att infinna sig till uppåd, har befolkningen i hela byar mördats.

En livfull skildring.

Om Narvas erövring meddelar Hufvudstadsbladet, enligt *Nevaler Zeitung* av den 23 jan. ytterligare följande, som bladet sammanställt efter estniska tidningar:

Som en blixt mitt i vintern uppenbarade sig major Eckström med sina finländare klockan 5,20 på Rådhusplatsen i Narva. Överrasningen blew fullständig genom att de anstormande finländarna oavbrutet sköto i lusten och hurrade av full hals. Det verkade. De 4,000—5,000 fienderna hade alldeles tappat huvudet. Massingewären nedmejade de flyende från hängbron öwer Narvafloeden. De omkomnas antal går i ingen händelse under 300; de tillfångatagna uppgå ungefär till det dubbla.

De rödas ledare Trotski och Anwelt befunno sig ännu kl. 5 i Narva och hade ännu samma kväll haft för avsikt att uppträda på ett möte i linnespinneriet. Klockan 7 inryckte i staden en trupp finländare och en awdelning efter om 60 man. På

kvällen war besittningen av staden redan tryggad och waktposter rörde sig t. o. m. på bron, som leder till Zwangorod.

Natten mot söndag den 19 jan. öppnade de bolschewikiska batterierna eld mot staden. I staden funnos många kanoner, tagna såsom byte, men det fanns inga artillerister. Major Eckström, Narvas hjälte, drog sin revolver och twang de wid kanonerna tillfångatagna rytsfarna till nytt arbete. Det hjälpte, — fienden tyfnade och fortsatte flykten. För närvarande går livet i Narva redan i sina wanliga gångor. Till stadens kommandant har tills widare utnämnts kapten Paulus, den tappre ledaren för landsättningstrupperna, järnvägsförbindelsen är återställd, likaså post och telegraf.

„De djärwa finländarna“, slutar bladet sin livfulla skildring, „och de tappra landsättningstrupperna, som i spridda skaror banade sig wäg till Narva, i de av fiender wimlande skogarna och utan någon förbindelse med den bakomliggande fronten, skall hemlandet lägen minnas, säkert lika länge som våra fiender“.

Med anledning av återerövring av Dorpat

scriwer „*Nevaler Zeitung*“ att dessa wackra framgångar kräwt dyrbara offer. Det är icke fråga om de i kriget stupade, som hjältmodigt givit sitt liv för sitt land, utan om de på ett djuriskt sätt nedslaktade fredliga män, äldre ringar, kvinnor och barn, som stannat i sina hemtrakter i förkitan på att hos de röda röna en sista rest av mänskliga känslor. Att sådant icke kunnat undwiskas, har tillfogat Estland sår, som aldrig helt kunna läkas. Det uppgiwes, att många borgare från Dorpat hortsläpats av de röda. Detta innebär ett hårt slag. Senaste gång detta skedde, war det genom Tysklands intervention möjligt att från den petersburgska fästningen och Sibiriens fångelser återfå de tillfångatagna tyfarna, esterna och

letterna. Tidningen frågar, wem som nu skall rädda dem.

De ryska bolschewikernas grymheter.

I „Postimes“ publiceras ett brev av en frivillig, wari denne skildrar de grymheter, som han sett begås av ryska bolschewiker. På en offhyldig lantarbetare uppfläckte de kinderna och frigåwo honom sedan för att injaga skräck hos de estniska soldaterna. På en skyddsfåräst, som råkat i bolschewikernas händer, krossades händernas och fötternas ben. Dylika grymheter ha endast ökat förbittringen mot bolschewikerna och eggat till ytterligare ansträngningar för heras besegrande.

Politisk överblick.

Fredsberedelserna ha börjat i Paris och Wilson har utsetts till ordförande i folkens förbund. En kommission, wari äwen de små nationerna komma att företrädas, skall uppgöra stadgarna. Fyra andra kommissioner skola uppsättas för internationell arbetarlagstifning, för krigsutbrotsanswaret, för skadeersättning samt för upprättande av internationella trafikleder, järnskid en järnväg genom Europa med ändpunkt i Bagdad samt järnvägar mellan Kairo, Kap och Algier.

Från Paris meddelas att stormakterna uppmanat partierna i Ryssland, äwen bolschewikerna, att skicka representanter till Prinsön i Marmarsjön, omwist är dock om denna plan kan realiseras. — Irland har förklarat sig själfständigt och walt president. — I Tyskland äro walen till nationalförsamlingen nu avslutad. De demokratiska partierna hawa segrat. De tyska walens utgång har gynnsamt mottagits av fredskonferensen. Dessa wal giwa hopp om en stadig tysk regering, genom wilken det wore möjligt att få till stånd en del nödiga praktiska arrangemang för Tysklands widkommande. Tyskland blir därigenom också i stånd att sända sina fredsdelegerade mycket

tidigare än annars bliwit fallet, och man har god företättning att antaga att ordning och laglighet strax äro återställda i landet.

I Tyskland råder f. n. stor arbetsbrist, men regeringen försöker göra allt för att lindra nöden. Den 6 februari sammanträder den tyska Konstituerande Församlingen (Nationalförsamlingen) i Weimar och man har god anledning att tro att, det olyckliga landet, som nu fått genomgå så många wärningar, nu strax kommer i ordnade förhållanden.

I det ryska samhället pågår f. n. en mera allmän rörelse mot bolschewismen än förr och i Petersburg och flera andra städer ha arbetarne förklarat strejk mot sowjetregeringen. Enligt uppgift hawa under de sista tre månader, som gått, omkring 14.000 personer awliwats enligt sowjetregeringens beslut. En stor del av den ryska intelligensen, som lyckat fly ur landet, har funnit en tillflyktsort i Skandinavien, huwudsakligen i Sverige, och många wistas äwen i Finland. — I Sverige har sjömanstrejken nu på gått omkring 3 weckor, men man hoppas att den strax kommer att likwidaras. I Sverige har stämningen mot Estland och sympatin för dess frihetskamp wärt med tiden, och många frivilliga kämpa nu äwen härute i Estlands försvar. Finland har räkt Estland en hjälpsam hand i flera awseenden, men icke minst genom den militära hjälp, som landet fått mottaga i farans stund och wilkens betydelse icke nog kan uppskattas i Estlands frihetskamp. — I det Swenska-Finland har nationalitetsfrågans ordnande giwit anledning till långa öwreläggningar och heta debatter och motsägelser från finst håll, ty fenomenerna, som alltid, motsätta sig den swenska minoritetens berättigade fordringar. Swensarna kunna helt naturligt icke heller nöja sig med ord och löften, som ofta wisats mycket opålitliga, utan fordra fasta garantier att deras nationella och kulturella rättigheter accepteras.

Enighet i alla öden.

När swarta moln sig resa på himmelen den blå
 När hamret höres brusas och vågor börja gå,
 När solen synes titta bland mörka molnen fram
 När skeppet synes gunga på böljor långt från hamn,
 Vi måste grunda hoppet på tronens fasta grund:
 Det finns en hand som leder allt uti farans stund,
 Då waren ens till sinnes, arbeten som en man
 Och uti nödens tider så glömmen ej waran'
 Så många unga wänner, som bort ha sinnessväl
 Nu swiket ha sin fana och glömt sitt modersmål.
 Ack, waren ens till sinnes, arbeten som en man
 Att sådan frihet winnes, som lyckå giva kan.

Lovisa Wikman.

Vår flykta.

När swarta moln sig resa
 på himmelen den blå,
 och hamret börjar brusas
 och vågor börjar gå;
 när solen skymmes undan
 av mörka molnens famn
 och skeppet börjar gunga
 på böljor långt från hamn;
 då må vi grunda hoppet
 på biblens fasta grund.
 Det finns en hand som leder
 oss i den värsta stund.

L. Wikman.

Till befolkningen i Wik.

Kretsrådet i Gapsal publicerar följande till befolkningen i Wik.

Under senaste tider har man hört så många klagemål och missnöje däröfver att regeringen ställer stora och swära fordringar på oss. Därför vill kretsrådet i Gapsal meddela till befolkningen i Wik följande: Ingen stat eller regering är nöjd därmed att undersåtarna motsätta sig lagen. Intet samhälle kan bestå om icke medborgarna underkastat sig lagens for-

dringar och föreskrifter. Detta få vi särskilt känna just nu, då så många swårigheter hota vårt fädernesland.

Vi kunna ju icke förneka att regeringen ställer swära fordringar på oss: t. ex. ekonomiska uppoffringar och tvångsmobilisationen, m. m. och isynnerhet kännbar äro nya offer av dem, vilka tidigare kämpat med i det försträckliga världskriget.

Man måste erkänna att landet i sitt nuvarande swära läge, icke utan dessa uppoffringar kunnat reda sig.

Om vi inte fullgjort regeringens fordringar, då hade också vårt fädernesland genom rövarhoparnas inträngande allt mer och mer råkat i olycka.

Men just därigenom att vi uppoffrat oss, ha vi den tillfredsställelsen att se vårt fädernesland och våra egodelar räddade undan dessa rövarhopar. Om vi icke underkastat oss lagen och tappert hållit ihop, skulle vi aldrig så segerrikt kunnat tillbakaslä våra fiender, vilka med stormsteg ryckte fram mot oss.

Om det också råder brist, särskilt på livsmedel, så måste vi dock försöka att hålla ut. Vi kunna inte med lugn åse, hurn krigshären, samt en del städer och bygar swälta, medan andra hawa sin utkomst till den nya sförden. Det är då deras plikt, som hawa mera att dela med sig åt dem som lida, och endast på detta sätt kunna vi undgå den hotande hungersnöden, tills hjälp hinner komma utifrån.

Amerikas Förenta Stater ha lowat skicka oss säd, och vi kunna wara säkra på att vi icke få lida hungersnöd.

Må vi därför med en orubblig sammanhållning och laglydnad ståda mot en ljusare framtid.

Den som vägrar att fullgöra lagens fordringar, ådragat sig de strängsta straff.

Nutidsbilder.¹⁾

För att njuta sommarswalka strand- och sjöluft wid Rusalka²⁾ folket framåt gatan rusar snabbt med „konkan“³⁾ du dit rusar. Marvagatan är ju lång, men det går uti ett språng; hästens möda är ju ringa hinder känner konkan inga när publiken, som ett lam hjälper att få konkan fram. Du skall också hjälpa till annars står ju konkan still!

Även andra samfärdsmedel har ju goda staden „Reval“⁴⁾ så till wårän myckna hän finnes äwen telefon. Ringa kan man, det är wisst, i bland så får man swar till siff. Söta, fröken Telefon! Här en menska, som står ron giv mig numro hundranio ryskar får Ni fulla tio! Så att säga, ej förgäta inte hjälper det att tråta!

Uppå Revals gator alla synas ofta mänskor falla gatans stenar, alla glatta äro mycket illa fatta. Fina damers stora skara uti auto⁵⁾ såg man fara men nu „bila“⁶⁾ blott gardister snart jag och min auto mister. Rita fara efter häst andra bruka benen näst Ryskar flyga öwer taf en propeller ha de bak.

Römme⁷⁾ har ju många hus ej där höres havets brus Römme, som är fullt av tallar ligger utom stadens wallar. Will du ut till Römme fara tänk då endast på Sahara intet watten, bara sand hellre bor jag wid en strand.

Jag till Margön⁸⁾ ofta rodde ty i „Stora byn“ jag bodde där allt swenskt nu flyttats bort och där ryskar bygga fort.⁹⁾

Reval hade först polis¹⁰⁾ sedan fingo wi milis¹¹⁾ borta äro båda två bättre ordning nu wi få. Båda hade sabel frofig uniformen mycket brofig öwerallt de stod' och glodde ordningen på dem berodde. Stadens gator, alla tränga skyddas nu aw böffor¹²⁾ många i din bädd du lungt kan somna och i andra världen komma.

Största frihet bor i Norden är den äldsta uppå jorden bringar lycka, men ej wåda kan ej liknas wid swabåda¹³⁾. Uppå hela jorderunden frihet är wid plikter bunden så swabåda icke är önskas därför aw wår här och utaw gardister röda detta för att kunna röwa uppå öppen gata bred icke önska de en fred.

Reval har ej kyrkor föga de ha torn som äro höga swenska kyrkan har ej detta men det är ju ej den rätta. Bredwid gamla Klosterthor rätta swenska kyrkan¹⁴⁾ står.

1) Dessa verser nedstrewos några dagar innan de jegeriska, tyska trupperna intogo Reval befriade staden från röda gardet. 2) Minnesmärke på stranden wid Katrinental. 3) Rysk benämning för hästwägn. 4) Ryska namnet på Reval. 5) Automobil. 6) Bilen med automobil. 7) Billaort wid Reval. 8) Av swenskar bebodd ö; sedermera omwandlad till fästning. 9) Fästning. 10) Awstafades wid revolutionen. 11) Awstafades aw röda gardet. 12) Röda gardet. 13) Rysk benämning för frihet. 14) Gammal swensk garnisonskyrka, som nu är upplåten för efter med rysk religion.

Uppå Gustaw Adolfs kyrkan byggdes denna swenska kyrkan men för Luthers rena lära ej för ryfka helgons ära; detta måste ju beaktas när vår kyrka skall betraktas.

Efter läsa „Päwaleht“¹⁾ mången håller „Ajaleht“²⁾ bladet „Kiir“³⁾ det läses mest „Kustbon“ är dock allra bäst. För att spalten fylla ut skriv du och din mening ut Kustbon har ju som sig bör en ansvarig redaktör. Om du något skriva gitter gärna han i „kurran“⁴⁾ fitter; detta bör du ej förglömma när du skriver saker ömma.

* * *

Flodar man wid städer lagt detta har ju „Dumbom“⁵⁾ sagt därför alla ha förstått hvarför Reval Retschka⁶⁾ fått. Revalslusten den förpöstar säger den, som staden gäster; bäckén är ej segelbar smuttsig är den, aldrig klar nära den man kan ej bo icke i dess wågor ro, den i hamnen flyter ut därmed är dess sagaslut.

Watten är ju bra för rening därför finns en wattenledning öppnas nu den lilla fränen flyter watten i bland om en tjockt och svart det är som blått det kan bäras i en säck är det uti säcken hål strax det täppes om en ål. Watten i från klara källan får du uti Reval sällan hämtas det i tunna grön stammar det från öwra sjön⁷⁾.

Man i swansen⁸⁾ ofta står och om kölden illa mår i från bod till bod man lotsas ty „petroleum on otfas“⁹⁾. Socker, manna, te och kaffe och all annan „godan maffe“¹⁰⁾ sötas nu som smör och ister om båd' menstfor och gardistfor. Hungerns spöke redan lyser weden fattas och man fryser will du undgå köldens fasa skall du tända åkarbrasa.

Uti alla stadens hus lewes än i sus och dus men en dag är köttet slut och oss bagarn kastar ut. Mat på torget ingen ser bönder hämta intet mer brödet kostar redan mycke' och så fås blott litet stycke. Skall man äta kakelacker¹¹⁾ eller söta, små profacker¹²⁾? Magens fram du måste glömma maten kan man ej berömma.

Uppå Estlands många war kämpande mot hawets sjöar många swenskar bo och bygga ödet hårt de trotsa trygga. Swenskens seghet är ju känd och till heder mycken länd men exemplet dock det bästa det är öbofolkets¹³⁾ flesta; de för tusen år tillbaka drogo hit med barn och maka swenskan sin de icke glömma: Dem en skäl, wi alla tömma!

Serfel.

1, 2 o. 3) Estniska tidningar; Kiir war röda gardets tidning. 4) Fångelse. 5) Se Kellgrens „Dumboms leverne“. 6) Smuttsig bäck, som flyter genom Reval. 7) Grumlig sjö, warur wattenledningswattnet hämtas. 8) Liktydigt med kö. 9) Estniska och betyder: fotogenen är slut. 10) Godsafer. 11) o. 12) Insefter, som finnas i alla ryfka köf. 13) Så kallas ofta swenskarne i Estland, då de hufwudsakligen bo på warne.

Till Estländska Republikens Medborgare!

Om valen till Konstituerande Församlingen.

Enligt beslut förväntas valen till den Konstituerande Församlingen den 5, 6, 7 april och Konstituerande Församlingen sammanträder den 23 april.

Valledningen handhåves av en huvudkommitté vars ordförande är Lantdagens Talsman **Karl Barts**, och som har sitt säte i Reval i slottet på Domen (Mottagning från 10—2).

Hela landet utgör ett valdistrikt, men för att avlämna och räkna röstsedlarna fördelas landet i underdistrikt med valkommissioner bestående av fyra medlemmar, bland dem ordföranden och sekreteraren. Dessa medlemmar väljas i kommunerna å kommunalstämmorna i städerna av stadsfullmäktige.

Efter den 13 mars kan varje parti, som uppställt kandidater, skicka en representant till huvudkommittén och till varje valkommission.

Städerna och kommunerna delas möjligen på samma sätt i distrikt, som vid de senaste valen. Om bristfällig delning må anmälan ske icke senare än till den 17 februari.

Namnlistorna sammanställas av kommunalstyrelsen fortast möjligt, räknande från den 19 februari.

I namnlistorna införas alla medborgare, som hava rösträtt, och som den 19 febr. bo inom distriktet, även om de och för tillfället icke vistas på orten.

Namnlistorna utställas icke senare än den 6 mars 1919. Rättelser böra ske till den 13 mars.

Rättighet att delta i valen äga alla Estländska Republikens medborgare, som till valdagen fyllt 20 år. De, som äro i krigstjänst, äga delta i valen, enligt för detta ändamål utgifven förordning.

Samma valrätt äga även de, som till den 13 mars 1919 blivit lagenliga medborgare i Republiken.

Alla, som enligt lagen, förklarats för sinnes sjuka och dövstumma som äro under förmyndare, ävenså alla i wallagen § 5 uppräknade brottslingar, tjusvar bedragare m. m. få ej delta i valen.

Rättighet att delta i valen ha i varje distrikt ändaft de personer, som stå i namnlistan.

Rätt att bliwa vald har varje person som motsvarar de fordringar, som uppräknas i wallagen utan att taga hänsin därtill om han är införd å någon namnlista eller icke.

Personer, som blivit införda i namnlistorna, men till valdagen mistat sin rättighet, eller som då sitta i fängelse, hållas i hätte eller under ransakning få ej delta i valen.

Konstituerande Församlingen består av 120 medlemmar. Kandidatlistorna inlämnas till Huvudkommittén icke senare än till den 6 mars, kl. 2 e. m.

Medborgare, bistån valkommissionerna. Påpeken de brister och rätten de fel ni wet. Fullgören eder medborgerliga plikt med att hjälpa uppbygga Estländska Republiken.

Ordföranden i Huvudkommittén för valen till Konstituerande Församlingen: **K. Barts.**

Sekreterare: **Joh. Teiman.**

Reval, d. 10. februari 1919.